

de gennemførtes i den foreslåede form bortset fra en enkelt ændring, som i folketinget blev foretaget i lovforslaget om ændringer i tjenestemandsløven.

Hvad nærværende lov går ud på, er i hovedsagen følgende:

Efter den i 1941 indførte ordning skulle der, når ægteskabet efter at have bestået i mindst 5 år ophæves ved skilsmisse og der tillægges den fraskilte hustru underholdsbidrag, ved bevillingen eller dommen træffes bestemmelse om, hvorvidt hun skulle bevare sin ret til enkepension.

Denne bestemmelse har man nu udformet således, at det fastslås som almindelig regel, at *den fraskilte hustru, når lovens betingelser iøvrigt er opfyldt, bevarer retten til enkepension*. Som et led i skilsmissevilkårene vil det dog kunne aftales, at den fraskilte hustru ikke skal bevare retten til enkepension.

Der ændres ikke ved det princip, som også er gældende i de andre skandinaviske lande, hvorefter det er en forudsætning for den fraskilte hustrus adgang til enkepension, at der er fastslået underholdspligt for manden.

Derimod har man efter de erfaringer, der er indvundet, anset det for rigtigst at ophæve den hidtidige begrænsning, hvorefter den fraskilte hustrus pension i intet tilfælde kunne udgøre et større beløb end det underholdsbidrag, der i henhold til skilsmissevilkårene var tillagt hende på dødsfaldets tidspunkt. Denne regel er nu afløst af en tilsvarende ordning som den, der er gældende i Norge og Sverige, og hvorefter *underholdsbidraget er uden indflydelse på pensionens størrelse*.

I de tilfælde, hvor underholdsbidraget ifølge skilsmissevilkårene er tidsmæssigt begrænset, har man fastsat, at den fraskilte hustrus ret til at oppebære enkepension begrænses til det tidsrum, i hvilket hun ville have været berettiget til underholdsbidrag.

Mens man har bevaret den regel, at bortfald af pensionsretten efter mandens død for den ene hustrus vedkommende ved dødsfald, ægteskab eller på anden måde er uden betydning for den anden hustrus pensionsforhold, vil enkens